

DOMOVINA

Izohaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za izdatke se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petiti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročniki za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrť leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Slovenščina pri porotnih sodiščih.

In vendar ne bomo molčali, ako se bodo kršile pravice našega jezika in našega naroda pri sodiščih. Zadnje porotno zasedanje v Celju je zopet jasno pokazalo, da se naše pravice pri sodiščih kruto kršijo. In tega nismo voljni nadalje prenašati. Govorili bomo o vsaki krivici, ki se nam godi, odločno in neprestano, dokler ne dosežemo tudi pri naših sodiščih zdravih razmer.

V zadnji številki našega lista smo objavili interpelacijo naših poslancev, zakaj se sestavljajo obtožnice od državnega pravdnštva v nemškem jeziku, akoravno obtoženec ne zna niti besedice nemški. In vendar so tudi v tem porotnem zasedanju državni pravdniki zoper slovenske obtožence sestavili nemške obtožnice! Vprašamo, ali ni to nasprotno vsem načelom zdrave pravice? Za koga se delajo te obtožnice? Ali obtožnica ni določena za obtoženca? Ali ni v prvi vrsti zahteva zdrave pameti, da bi moral obtoženec obtožnico razumeti? Kako se naj zagovarja, do česar ima vendar pravico, ako pa ni niti besedice o celi obtožbi razumel? Obtoženec je morebiti hudodelstvo, za katero je postavljena smrtna kazen, a on ne razume obtožnice. In kolikšno nedoslednost kaže tu državno pravdnštvo! Ako je obdolženec storil hudodelstvo ali pregrešek, zaradi katerega se mu ni treba zagovarjati pred porotniki, tedaj državno pravdnštvo brez obnavljanja napravi slovensko obtožnico. Ako je pa hudodelstvo še hujše, tako da pride pred porotno sodišče, zakaj bi morala biti ta obtožnica nemška? To naj razume, kdor more, mi smatramo to za nedoslednost, da še več, to je samovolja in krivica nasproti obtožencu, naj že to zakrivijo državna pravdnštva na svojo pest ali jim tako naroča politična uprava. Mi pa tega ne nameravamo mirno prenašati, ampak bomo zoper tako početje odločno

nastopili. Nič ne dene, če se nam naša pravica ne prizna še letos ali drugo leto, mi ne odnehamo. Dosegli bomo pa nazadnje gotovo, kar smemo in moramo zahtevati po vsi pravici in po vseh pravih zdravi pameti. O tem niti najmanj ne dvomimo.

Grajati nam je še eno veliko napako pri naših porotnih sodiščih. To je zahteva, da sme le, tak moč biti porotnik, ki zna nemški. Vzrok, ki nas nagiba, da zoper to nastopamo, tiči pa mnogo globlje nego v naši objestnosti. Da smo zoper to zahtevo, k temu nas pregovarja ne le dejstvo, da je to krivica za Slovence in za naš narod sramotilno, ampak vleva nam to tudi želja, da bi naprave porotnih sodišč uživale potrebni ugled med ljudstvom.

Znano je, da je med slovenskim kmetiskim ljudstvom čimdalje manj ljudi, ki bi mislili, da je nemščina najkoristnejša stvar na svetu. Nekdaj so še mnogo veljali ljudje, ki so se kot hlapci ali dekle ali vojaki v nemških mestih naučili toliči par nemških stavkov. Dandanes pa prihajajo naši slovenski ljudje do prepričanja, da je še mnogo drugih stvari, ki so bodisi kmetu ali obrtniku mnogo koristnejše nego nemščina, dasiravno samo ob sebi nič ne škodi, če razun materinega jezika zna še kak drug jezik. V naših današnjih razmerah, ko se je narodna zavest vkljub stoletni absolutni vladi nemške birokracije vendar tudi pri nas utrdila, ponajbo se z nemščino kakor z nekakšnim pavovim perjem le še večinoma duševno plitvi ljudje.

Izmed kmetškega ljudstva trudijo se nemško govoriti večinoma ljudje, ki so s pruskimi groši podkupljeni, to so takozvani nemčurji. Znano je, da je nemčur, to je človek, ki je rojen Slovenec, pa dela za nemške politične ideale, splošno čimdalje bolj prezirana in zasmehovana prikazen.

Vprašajmo se pa v teh razmerah, kak vpliv ima na ugled tako važne naprave porotnih sodišč zahteva, da mora vsakdo, ki hoče

biti porotnik, znati nemški? Z upeljavo porotnikov se je vendar hotelo dati ljudstvu samemu razsojujočo besedo v najtežjih slučajih hudodelstev. Porota naj bi bila nekakšno jamstvo, da naj sodijo čez življenje in smrt, čez krivdo ali nedolžnost obdolženca najuglednejši, najbolj spoštovani sodržavljeni. In pri drugih narodih res sodijo kot porotniki možje, o katerih se lahko upa, da bodo nepristransko po svoji vesti in po svojih zmožnostih izrekli izrek o krivdi ali nedolžnosti. Zakaj se pa slovenskemu ljudstvu na Štajarskem vsiljuje za porotnike možje, od katerih se zahteva, da morajo znati nemški? Ali je javnim oblastim neznano, da je pri nas mnogo pravicoljubnih mož, ki imajo vse sposobnosti za porotnike, ki pa nemški ne znajo? In zakaj se za slovenske obtožence zahtevajo porotniki, ki morajo znati nemški? Ali odločujočim činiteljem ni znano, kako bridko občuti naše ljudstvo, da Slovincem sodijo v velikem številu možje, ki so takozvani nemčurji, to je rojeni Slovinci, ki pa znajo par besedic nemški, a so ob enem politični nasprotniki ogromne večine slovenskega ljudstva? Ali justični upravi ni znano, da tudi pri porotnikih — recimo nehoti vplivajo na njih prepričanje politični nagibi. Mar misli politična uprava, da sestava takšnih porotnih klopi utrjuje ugled te važne naprave med našim ljudstvom?

Nemcem naj sodijo kot porotniki Nemci, Slovincem Slovinci, nemčur pa bodi izključen od častne uloge biti sodnik, kajti nemčur je izraz neznačajnosti, ki ne sme imeti besede v sodni dvorani. Zato bomo neprestano zahtevali za slovenske obtožence slovenske porotne klopi. Menimo, da bi bilo samo v korist države in da bi utrdilo med ljudstvom globoko pravno čustvo, ako bi se odločila justična uprava tudi pri nas v tem oziru porotniške razmere ozdraviti. Če ne, bodite pa zagotovljeni, da bo nekega lepega dne ljudstvo samo začelo z reformami. Nekega lepega dne utegne se dvigniti mož porotnik in izjaviti, da porotniki niso več voljni delati brez

LISTEK.

Napoleon I. kot lovec.

O Napoleonu I. je vobče znano, da je bil izvrsten vojskovodja, da je bil tudi premeten državnik, ali kot lovec pa le ni bil srečen. Lova se je udeležil rad, kar je vladarjem posebna zabava že od davnih časov. Napoleon si je v ta namen ustanovil na svojem dvoru poseben lovski urad, kateremu je načeloval kot vodja Berthier. Na lovu je moralo iti vse po predpisani etiketi, naj je šlo po sreči ali ne.

Napoleon je bil kot strelec jako slab, pa največ zato, ker si ni dal dopovedati, da bi se mu puška primerno nabasala. Hotel je imeti silni naboj, kar mu je večkrat napravilo, da je šel iz lova z bolečim ramenom in oteklim licem. Nekoč se mu je naglo sprožila puška, ne da bi jo držal k licu, pa je bil nevarno ranjen neki lovec. Še bolj nerodno se mu je prigodilo z Massenom.

Ta udani mu maršal in Berthier sta šla nekoč na lovu ne daleč pred cesarjem, kar vzleti

iz goščave tropa jarebic. Napoleon ustrelil, pa zadene mesto jarebic — Massena v oko. Vsa družba mu hiti na pomoč, ali Napoleon vzklikne: „Berthier, Vi ste ranil Massena!“

Berthier ugovarja, ali Napoleon ostane pri svojem — in vsa družba se razide razžaljena.

Ko se vrnejo v bližnje mesto Malmaison, dal je cesar naglo poklicati pobočnika, kateri je bil ravno v službi.

„Naglo jezdite v Pariz,“ naročeval mu je, „k zdravniku Larreyu, ter mu naznanite, naj se nemudoma poda v Ruel, kjer je ostal Massena bolan. Za njega pa vzemite seboj ta le listek. Podvizajte se!“

Kakor je naročil, tako se je zgodilo, in Larrey je prišel k Massenu.

„Gospod maršal, cesar mi je naznanil, da ste zboleli, naj pridem k Vam.“

„Da, res, on to najbolje ve,“ odvrne Massen, temu se lahko čudite!“

„Z Vami ni slabo, kakor vidim, gospod maršal, ali zdi se mi, da jedno Vaše oko trpi velike bolečine.“

„Zgubil ga bom?“

„Tega nisem rekel, ali morate biti oprezní... Ali — skoraj bi bil pozabil Vam izročiti listek Njega Velikanstva.“

„Prečitajte ga Vi, gospod doktor, ker jaz prav nič ne vidim!“

Larrey list razpečati ter čita:

„Ljubi stric! Kako hitro Vam zdravje dopusti, napotite se na Portugalsko, kjer prevzimate glavno vodstvo ondotne armade. Pri tem prosim Boga, naj Vas ohrani krepkega še dolgo let.“

„Vražji porednež!“ vzklikne Massena z na smehom, kateri je pa slabo zakrival njegovo radost ob tej novici. „Hoče me še na dober način — oslepiti!“

Massena je izgubil oko, ali zato je postal vrhovni poveljnik na Portugalskem.

Napoleon je imel nekoč srečo, da je ohranil življenje dvema otrokoma. Bil je na lovu jelenov, pri čemur pa so psi, zasledujoči jelena srečali deklico, katere je imela na rokah majhnega otroka. Divji psi planejo na nju, da je bilo nevarno za njuno življenje. To videti je skočil Napoleon naglo s konja, planil nad pse, vzel

potrebe nemškemu jeziku poklone, ampak, da hočejo, da se porotne obravnave vrše vseskozi v jeziku, katerega porotniki razumejo, v slovenskem. Če se bode pa to moralo zgoditi, naj se potem justična oblast ne čudi, ako bi s tem trpela njena avtoriteta.

In zdaj še eno uprav nerazumljivo prikazen pri naših porotnih razpravah! Državni pravdniki imajo tudi svoje končne govore pri slovenskih obdolžencih v nemškem jeziku. Pomislimo si slučaj, da je obdolženec recimo mož, ki je obdolžen požiga ali umora, nedolžen. Državni pravdnik govori eno ali dve uri z gromčim glasom neizprosnega obtožitelja o krivdi obdolženca, a obdolženec, ki visi tako rekoč na niti med življenjem in smrtjo, in ki je prepričan o svoji nedolžnosti, se ne more zagovarjati, ker ni razumel niti besedice o tem, česar ga obtožitelj dolži v uro trajajočem govoru. Kaj pa če je krivda odvisna od ene same besede, katere obdolženec ni razumel, da bi jo pravočasno ovrgel!

Pravica mora zmagati! Pravica mora biti vzvišena nad samovoljno in nepotrebno rabo nemškega jezika. Mi ne odnehamo, dokler tudi pri nas pri porotnih sodiščih ne zavladajo zdrave razmere.

Slovenski akademiki v Pragi Jaroslavu Vrchlickemu.

Po vsem Češkem šumi v zadnjih dneh, govori se navdušeno o velikem literatu Jaroslavu Vrchlickem, ki slavi svoj 50 rojstni dan. Kdor se zaveda, klanja se slavljencu. Čestitke in darovi se sipajo na moža, ki oddaja svojemu ljudstvu vse sile, vsa čustva. Ta njegova vroča čustva povrača mu narod, pokazujoč mu o vsaki priliki, posebno pa sedaj o njegovi petdesetletnici, kako ga cenijo. — Častilcev ima Vrchlický pri vseh Slovanih.

Med javne častilce tega češkega pesnika so stopili tudi slovenski praški akademiki, združeni v „Iliriji“. Svečanost je bila tem večjega pomena, ker je bil to obenem prvi veliki javni nastop praških Slovencev.

Dne 20. svečana t. l. se je priredila ob 8 uri zvečer v okrašeni dvorani „u Choděry“ slavnostna društvena seja, posvečena Vrchlickemu. Pesnik je bil obljubil deputaciji „Ilirije“, da obišče sejo. „Vrchlický pride...“ se je reklo, in velika dvorana je bila polna.

Predsednik „Ilirije“, g. Egon Starý, otvoril je sejo in razložil na kratko vzrok in pomen današnjega sestanka. Pozdravil je goste, znanega prijatelja Slovencev dr. Chodounskega z rodbino, g. akad. slikarja Germa, lično število čeških dam, srbsko „Šumadijo“, bolgarsko „Seljanko“, tovariše Hrvate, Čeha, ter predčital pozdrav bratskega društva „Slovenije“ na Dunaju. Slavljence še ni bilo. Njemu je zaklical gosp. predsednik trikrat „Slava“! Po dvorani je zagrmelo „Slava“!

Tov. Žička plem. z Trocnova je označil z izborna karakteristiko spisov Vrchlickega njegov

pomen v češkem slovstvu. Pokazoval je na izredno plodovitost njegovega duha. Prevodi iz tujih slovstev sami bi že zadoščali, da bi se ime Vrchlickega večno imenovalo, ne glede na mnogoštevilna izvirna dela, iz katerih vseh jasno odseva navdušen duh češkega pesnika in rodo ljuba. Gosp. govornik je prečital nekoliko naj krasnejših mest iz različnih del ter žel na korenito razpravo neomejeno navdušenost. Ploskanje se ni še poleglo, ko je vstopil v dvorano siv mož, malo upognjen, toda čil, živ ko mladenič — Vrchlický. Kdor ga ni videl še osebno, moral ga je poznati po neštivilnih podobah, razstavljenih po vseh praških ulicah.

Predsednik Starý je izročil jubilaru dar „Ilirije“, krasno palmo s trakovi: „Slovenski akademiki slavnemu Vrchlickemu“. Za burnih klicov je sprejel pesnik ginjen palmo. Ni si prišel po ploskanje, ampak le zahvaljevat se je prišel Slovincem.

Silni zbor „Ilirije“ je takoj zapel.

Gosp. Janko Pretnar je prečital lastni prevod nekaterih pesmi Vrchlickega. Tišina je vladala, bili so nenavadni trenotki. Rahlega glasu je govoril gosp. prelagatelj „Bajko o zlatem ključu“ in dr. Slavljence Vrchlický ni odmaknil očesa od njega, poslušaje lastne svoje krasne misli v slovenski bujni obleki. Pristopil je sam k gosp. Pretnarju ter mu podal roko, rekoč, da so te pesmi še iz mladih, dijaških let.

Kvartet in moški zbor nastopala sta po vrsti. Slavljencu se je čitala na licu zadovoljnost in navdušenost. Na željo gosp. dr. Chodounskega zapele so se narodne slovenske, katerih je slavljence hotel ališati več in vedno več. Vztrajal je med slovensko mladino čez polnoč, kar je najjasnejši dokaz, kako se mu je prilju bila. Poslavljaljoč se je obljubil, da podari društveni knjižnici svoja dela, ker je neki sedaj — „naš dolžnik“. Tako se je zanimal za razmere Slovencev praških, da je izrekel željo, naj bi se mu naznanjalo vse, karkoli se v „Iliriji“ godi.

Dar Slovencev pa se sedaj že blišči v Ferdinandovi ulici med vsemi darovi v prvi vrsti: „Slovenski akademiki slavnemu Vrchlickemu“.

Lj. P.

Celjske in štajarske novice.

(Obrotno društvo v Celju) Že zadnjič smo vabili na letošnji občni zbor obrtnega društva, ki bode v soboto zvečer dne 28. t. m. v prostorih „Delavskega podp. društva“. Ako danes zopet opozarjamo na občni zbor, zgodi se to iz še važnejših vzrokov, nego če vabimo na kako predstavo. Obrtništvo je za Celje tolike važnosti, da bi zlasti naša inteligenca morala kazati za vsako organizacijo obrtništva še več zanimanja nego ga doslej kaže. Samo ob sebi se pa tudi razume, da izmed obrtnikov že sploh nihče ne sme manjkati pri organizaciji slovenskega obrtništva. Da bi nam kdo samo milostno dovolil, da ga smemo računati med Slovence, to nam še ne

Enkrat je Napoleon povabil na lov tudi turškega poslanca. Ta je opazoval gonjo povsem hladno, ne kazaje nobenega veselja nad tem. Ko mine lov, boče Napoleon v znak odlikovanja poslancu podariti krasno puško. Ali poslanec noče sprejeti tega darila, češ, da je njemu neumevno, kako da se more človek zabavati s tem, da strelja na ubogo bežečo žival.

Ako je hotel cesar po lovu skupno večerjati s cesarico ali s kakšno družbo preoblekel se je vselej prej ter prišel k družbi v obleki, kakršna je bila takrat v navadi francoskim vladarjem.

V začetku leta 1813 (katero je bilo poslednje njegovega vladanja) hodil je cesar pogosteje na lov, kakor prejšnje čase. Ko so se na dvoru temu čudili, je dejal:

„Moram se gibati, da bodo časniki o tem poročali in ne bodo mogli ti bedasti Angleži v svojih listih trditi, da se ne morem več ganiti, da sem za nič. Ko pa zvedo, da sem čvrst v svojem življu na duhu in telesu, se me bodo bali, kakor prejšnje čase.“

Kako ga je varala ta njegova domišljija, pove zgodovina od leta 1813 in naslednja o njegovem prognanstvu na otok sv. Helene.

zadostuje. Kdor hoče, da se nanj oziramo, mora biti vseskozi narodno delaven Slovenec in mora tudi sodelovati pri organizaciji slovenskega obrtništva, ker to zahteva korist naroda. Zatorej ne le vabimo, ampak iz narodnih vzrokov naravnost zahtevamo, da se občnega zbora obrtnega društva, vsekako udeležijo vsi obrtniki, ki se hočejo šteti med narodne obrtnike, a tudi ne obrtniki, ker nam mora biti vsem ležeče na tem, da se razvija krepka organizacija slov. obrti!

(Vojaška vest) Generalmajor Maksimilijan baron Sandknecht, poveljnik c. kr. 43. br. brigade v Gračcu, je dospel s svojim generalštabnim oficirjem, g. nadporočnikom M. Majcenom v Celje, da nadzoruje tukajšnji bataljon bramb. pešpolka štev. 26.

(Divji lovec.) Minili so plesi, misliti nam je na prireditve druge vrste, da se družabni stiki našega slovenskega življa v Celju in okolici ne ohladijo. Dne 8. marca priredi „Celjsko pevsko društvo“ gledališko predstavo, za katero se vrše že dalj časa skrbne priprave pod spretno roko znanega g. Ratka Salmiča. S to igro, ki je z lo težka, dokazali bodo naši celjski diletantje znovič, da se ne boje nobenega truda, samo da našemu narodnemu občinstvu podajo umetniški užitek. O ti prireditvi bomo še govorili. Danes smo hoteli naše bralce nanjo samo kratko opozoriti.

(Sokolova maškarada) Celjska sokolska maškarada z dne 22. svečana t. l. je dogodek. Taka prireditev je glasno govoreč dokaz, kaj zmorejo celjski in sploh spodnještajarski Slovenci. Naše vrste so od dne do dne gostejše, naši stiki od dne do dne pristrčnejši. Nasprotniki preklinjajo, da so ostali v takih prireditvah daleč za nami. Toda nas veže navdušenje za dobro stvar in zavest, da bomo zmagoviti; nasprotniki vidijo, da je njih delo delo zapeljivcev in pokvarjencev, zato pri njih ni idealov in ni upa zmage. Kakor smo že zadnjič poročali, se je maškarada „Celjskega Sokola“ obnesla kar najsijajnejše. Udeležba je bila velikanska. Dvorana in galerija „Narodnega doma“ ste bili polni do zadnjega kotička. Četvorke so se plesale v dveh vrstah in še ni bilo dovolj prostora. Že kmalu po osmi uri so se začeli polniti prostori „Narod. doma“ in do ranega jutra je vladalo povsod najživahnejše življenje. Mask je bilo toliko, kakor malokdaj do sedaj, ali pa še nikoli. Že zadnjič smo omenili nekoliko skupin, danes naj si jih pa nekoliko bolj natančno ogledamo. Posebno nam je ugajala gondola, iz katere ste izstopili dve bogato opravljeni starobenečanski dvojici (dr. Dečko in Majdič). Dražestna je bila skupina „Ilirija oživljena“. Na visokem vozu, ozaljšana z bujnim zelenjem je stala veličastna „Ilirija“ in njej ob nogah skupina njenih brdkih hčerk. Mnogo smeja je izvalil imenitno konstruirani „avtomobil-gramofon“, ki je sicer med potom iz Tremerjev nekoliko ohripavel, pa vendar vsakemu ugajal. Druga skupina, šestnajstERICA ženskih in moških juristov v dolgih talarijih, z mogočnimi belimi lasuljami in štiriočnim baretom na glavi, je po svoji okusni obleki gotovo vsakemu ugajala, še bolj pa potem, ko smo po snetu mask zagledali v okviru imponirajočih lasulj najdražestnejše obrazke naših celjskih znank. Pozabiti ne smemo krepkih pomorščakov, ki so sprejeli gondolo ob njenem prihodu v dvorano. Da ni manjkalo različnih dominov, klovnov, harlekinov in drugih tipičnih mask vsakdanjega javnega in zasebnega življenja, je samoobsebi umevno. Omeniti moramo živo anonco, dražestno zvezdico, menda danico, gibkega ženskega postiljona itd., itd. Vseh ne moremo naštet, ker nas zapušča spomin ob toliki množini in zato naj nam i maske same i slavo občinstvo oprost, ako nismo tega in onega omenili. Ponavljamo pa še enkrat, da je bila letošnja „Sokolova“ maškarada ne samo po našem, temuč tudi po splošnem mnenju najsijajnejša prireditev, kar smo jih videli tekom let v Celju. Prirediteljem častitamo na tem sijajnem uspehu in jim želimo, da tudi v prihodnje ostanejo s svojimi prireditvami na takem višku. Občinstvo, ki je našemu vrlemu „Sokolu“ kar najnaklonjenejše, se bo gotovo tudi nadalje z istim navdušenjem udeleževalo takih veselč, kakor je bila ona v nedeljo. Zato kličemo i „Sokolu“ i njegovemu občinstvu najkrepkejši „Na zdar“!

dete, ter je dal materi, katera je medtem vsa prestrašena pribitela.

Ob nekem velikem lovu je mlad jelen ves prestrašen pribežal in se skril pod voz, na katerem je sedela cesarica Jospina s svojim spremstvom. Ta videča krasno žival, zakliče cesarju, ki je ravno prijezdil:

„Bonaparte! Jaz prosim za milost tej živali, ker je tako lepa. Ne daj je ustreliti!“

Ujamejo jelenčka, in cesarica vzame zlato verižico, katero priveže jelenu okolu vratu. „To naj bode znamenje, da ga lovci ne bodo streljali.“

„Za lovca morda že velja ta prepoved,“ se smeje odgovori cesar, „ne pa za lovske tatove. Precej stavim, da že jutri ta žival ne bode več živa!“

Ko se je lov skončal, počivala je navadno vsa družba v nalašč zato prirejenem stanu ali šotoru ter se krepčala. Medtem se je uganila marsikatera dogodka katerih imajo lovci navadno vedno polne torbe.

Nekoč je Napoleon poskusil tudi lov s sokoli, ko mu je namreč nekaj teh živali podaril njegov brat, kralj holandski. Ali ta zabava mu ni ugajala ter je sokole raje razdal botaniškemu vrtu v Parizu in pa zverinjaku v Malmaisonu.

(Nemška nestrpnost.) Znani „Südmarkovec“ in celjski mestni oče, trgovec Josef König, utemeljitelj in pospeševatelj „Celeje“ in „Studentenheima“ je odpovedal svojemu pomočniku službo baje raditega kar se čuti Slovenca. Istega je pred kratkim sprejel v službo iz slovenske trgovine, da pridobi žnjim slovenske kupce in ko ga je v to izkoristil, ga sedaj odslavlja. Izkoriščeni siromak je oženjen in oče več malih otrok.

(Značilno za naše razmere.) Izvedeli smo dogodek, ki spet dokazuje kaj bi naj bila naša sodišča po željah naših Nemcev. Pred nekaj dnevi — bilo je v zadevi slovite razprave o po žigu (Perehlin) — dvignil se je porotnik solici tator Vrešak iz dr. Schurbijeve pisarne. Prestri gel je besedo dr. Dečku, ki je začel svoj govor seveda v slovenskem jeziku ter zahteval, naj bi zagovornik dr. Dečko zaradi njega, ki je na sprotnik Slovencev, nemški govoril. Samoobsebi se razume, da se je Vrešaku vse smejalo in da se mu dr. Dečko niti pomilovalno nasmešnil ni. Vendar je pa značilno, kaj naši nasprotniki o sodiščih menijo. Ker državni pravdniki nemški govorijo, seveda zoper vsa načela zdravega razuma, gre domisljavnost kakega Vrešaka tako daleč, da bi hotel kar zagovornike dati siliti, da bi mučili občinstvo in porotnike z nemščino, katero navadno zelo pomanjkljivo razumejo. — Še bolj značilno pa je, da si je tako šalo upal dovoliti dr. Schurbijev solici tator Vrešak. Dr. Schurbi je, kakor znano, odvetnik v Celju, in to je vendar jasno, da bi v Celju moral vsak od vetnik od gladi poginiti, če bi on in njegova cela pisarna ne bili popolnoma zmožni sloven ščine, katere se poslužuje 90%, vseh strank. In šele solici tator Vrešak, ki je rojen v slovenski kmetijski bajti pri Šmarju! Splošno je znan pod imenom „šmarski kmet“, in ta mož zahteva naj se njemu na ljubo zagovornik slovenskega ob toženca poslužuje nemškega jezika! Slovenci vemo, kaj nas ta dogodek uči: zahtevajmo v vseh uradih za slovenščino one pravice, katere ji gredo. Sovražnikov našega jezika se ogibajmo!

(Meščanske šole.) Dobili smo od uglednega Slovenca sledeče vrstice: Slovenci dosedaj nimamo niti ene meščanske šole. Pred par leti se je nameravala osnovati meščanska šola za deklice pod vodstvom šolskih sester v Celju. Našim sotrudnikom v Gradcu pa tudi to ni bilo všeč, da bi si Slovenci na lastne stroške vzdrževali dekliško meščansko šolo, ter je deželni šolski svet nadaljno poučevanje sredi prvega tečaja vstavil. Za razloge je navedel, da so prostori, v katerih namerava biti meščanska šola, zato nesposobni, čeravno je bila v ravno istih prostorih ljudska šola že čez dvajset let. Tako je tore sedanji vladni sistem iz Gradca preprečil namero tukajšnjih Slovencev, da si osnujejo meščansko dekliško šolo na lastne stroške. Ni nam treba povdarjati, kolikega pomena bi bila taka šola v Celju. Koliko zelo nadarjenih deklic iz celjske okolice in cele Savinjske doline, katere obiskujejo zasebno petrazredno dekliško šolo pri šolskih sestrah v Celju, bi lahko na ta način doseglo višjo naobrazbo s primerno zelo majhnimi stroški. Potem bi iste starši lahko dali še tri leta na učiteljske, ter jim tako pripomogli do boljšega kruha, do katerega imajo isto pravico, kakor hčerke nemških, oziroma nemčurških staršev. Toda naša mačeha v Gradcu tega ne dovoli; Slovenke smejo biti k večjemu kuharice in deklet! Kaj pa porečejo slovenski starši k takemu postopanju graške mačeha? Pričakovali smo, da bodo naši voditelji v Celju storili vse dopustne korake, da pridejo do zaželenega cilja, toda kakor navadno, smo spočetka za vse navdušeni, če se nam pa najmanjše poleno pod noge vrže, pa takoj obupamo in umaknemo s svojimi opravičenimi zahtevami. Merodajne kroge nujno pozivamo, da store vse, kar treba, da se ustanovi zasebna meščanska šola za slovenske deklice v Celju kar najprej! Slovenci potrebujemo v Celju tako šolo in zato — jo moramo dobiti.

(Celjani in „Domovina“.) Tukajšnji nemški listič meni menda, da Celjani ne čitajo „Domovine“. Zato skoro v vsaki številki prinese kak naš članek v nemškem prevodu, samo tistih ne, ki naše nemške vodje iz kazina nabuže pečejo. Toda naše članke v prevode prenašati je popolnoma nepotrebno. Naznanjamo uredništvu nem-

škega kozlovskega trobila, da naš list čita že polovica „nemških“ Celjanov. Kamorkoli pridemo, prinašajo se nam vesti, kaj se o naši kritiki celjskih konsumarjev, pastorej, luteranskega mežnarja itd. misli. Nekateri so še sicer slepi za naše dokaze, kolikšna neumnost in nesreča je za vsakega obrtnika, biti ponižen sluga prusko-luteranskih kazinovcev, toda vse to je njim v škodo, nam ne. Morebiti bodo to prav kmalu začeli občutiti. — No, za zdaj Celjanom, nemčurskim in slovenskim, obljubljam prav lepo zabavo, ako bodo hoteli naš list pridno čitati. Začeli bomo pisati biografije celjskih nemških stebrov, Rakuscha, Wallanda, dr. Schurbija, dr. Kowatschitscha, dr. Jabornegga, dr. Stepiachnegga itd., itd. Povedali bomo, kje so se rodili, koliko so njih starši nemški znali, kaj so vsi ti storili, ko so še bili člani slovenskih čitalnic, kaj ob prihodu Čehov v Celje, kaj ob priliki luteranskega gibanja. Torej, upamo, da nam bode marsikdo hvaležen.

(Izpred porotnega sodišča v Celju.) V četrtek, petek in soboto preteklega tedna trajala je porotna obravnava zoper Vita Perehlina iz Rečice in njegovega sina Hermana zaradi hudodelstva požiga. Oče je bil obdolžen kot podpiho valec, sin pa kot storilec. Znano je menda občinstvu, da so zaradi ravno tega slučaja že v prejšnjem porotnem zasedanju porotniki soglasno izrekli izrek o krivdi obtožencev, da je pa sodni dvor bil soglasno mnenja, da so se porotniki takrat zmotili, ter je stvar zaradi tega prišla še enkrat pred nove porotnike. Prišlo je skoro vse prebivalstvo cele Rečice za priče o zadevi. Za govarjal je pa obtoženca dr. Ivan Dečko. Porotniki so po tridnevni obravnavi nazadnje soglasno izrekli, da obtoženca nista kriva požiga, in sodni dvor je na podlagi tega izreka oba obtoženca popolnoma oprostil. Omeniti pa moramo k tej obravnavi nehoti nekoliko besed. Sam državni pravdnik je v svojem govoru globoko obžaloval nesrečno strankarsko sovraštvo, ki se je vsled silovitosti nekaterih posameznikov v Rečici v zadnjih letih ugnjezdilo. Vsled strankarskega sovraštva so strankarji, kakor so sami pri sodišču priznali, gospodarstveno uničili Vita Perehlina, ki je imel klobučarsko obrt, in so v ta namen pod kupno ceno v konsumnem društvu klobuke prodajali. Kako so postopali z obdolžencem Perehlinom, povedal je državni pravdnik, češ, da je to bilo naravnost nečloveško. Mi nikakor nečemo govoriti o ti zadevi podrobneje, kajti vsakdo je moral iz pisave našega lista izprevideti, da kličemo k spravi in na neustraheno delo za narodni napredek zoper narodne sovražnike. Baš zategadel pa pozivljamo vse, ki imajo v Rečici kaj vpliva: Ne dražite še nadalje nastalih globokih ran, ki so bile vsekane rečiškemu prebivalstvu. Pogasite nesrečni plamen strasti in sovraštva in vlivajte hladeč balzam v razburkane valove razdražene družbe. To bode v korist trgu in posredno tudi celemu narodu. Dne 23. t. m. sedeli so pred porotniki kmetijski fantje brata Marko in Albert Gričnik ter Jernej Hren vsi iz Planine pri Konjicah, obtoženi zaradi dogovorjenega uboja. Med fanti iz Planine in iz Sv. Kunigunde vladalo je že dlje časa veliko sovraštvo. — Povod temu so bila nesrečna klobučna peresa, s katerimi drug drugega izivajo ter tako drug drugega v nesrečo pehajo. Dne 4. prosinca t. l. zvečer so šli toženi proti Sv. Kunigundi ter so ukali. Iz krčme v Sv. Kunigundi vračujoča se Janez Kandut in Jurij Videčnik sta tudi ukala. Posledica teh nepotrebnih bojnih klicev je bila ta, da so nad vasjo trčili skupaj, ter je pri tepežu dobil Janez Kandut dve smrtni rani na glavi, vsled katerih je drugo jutro umrl; Jurij Videčnik pa je odšel z lahko telesno poškodbo. — Prič, ki bi bile videle, kako se je tepež vršil, razun Videčnika, ni bilo. — Smrtno ranjeni Kandut ni vedel dosti ali nič povedati. Obtoženi so djanje pripoznali, pa se izgovarjali na silobran, češ, če bi mi onih ne bili, bili bi oni nas. — Njihov izgovor seveda ni pomagal. Porotniki so vprašanje glede dogovorjenega uboja kakor uboja sploh enoglasno zanikali, pač pa enoglasno potrdili vprašanje glede tega, da obtoženi sicer niso imeli namena koga usmrtiti, pač pa, da so v sovražnem namenu topli tako, da je vsled udarcev Kandut umrl, ne da bi se

dalo dokazati, kdo je Kandutu zadal smrtno udarce, ter so bili obsojeni in sicer Marko Gričnik na dve leti, Albert Gričnik na petnajet mesecev in Janez Hren na osem mesecev težke ječe, pri vsakem poostrene z enim postom vsak mesec. — Pretekli terek sta se vršili zadnji obravnavi v tem porotnem zasedanju. Predpoldne je sedel na zatožni klopi Jurij Zupanc iz Dola zaradi hudodelstva uboja, da je ubil z nožem svojega 19letnega sina, ko je slednji, kakor že večkrat, pretepal svojega očeta. Porotniki so obtoženca spoznali nedolžnim glede uboja, obsodili so ga pa, da je prekorščil dovoljene meje silobrana in ga po § 335 k. z. spoznali krivim, in je dobil šest mesecev strogega zapor. Neki poslušalec se je po obravnavi izrazil: Prst božji je bil, da je bil sin smrtno zaboden od lastnega očeta, katerega je pretepal pozabivši četrto božjo zapoved. Popoldne se je imela zagovarjati zaradi hudodelstva tatvine Ana Habjan iz Medžimurja, ki je zaradi tatvine bila že večkrat zaprta. Porotniki so izrekli, da je kriva hudodelstva tatvine iz navade in sodni dvor ji je priznal pet let težke ječe.

(Kmetje celjske okolice, ne dajte se premetiti!) Celjski Nemci si mislijo, da so naši kmetje tako kratke pameti, kakor krofasti nemški kmetje na Gornjem Štajarskem. Zdaj že zopet lažijo nemčurški agitatorji okrog slovenskih kmetov zaradi bližajočih se volitev. Prigovarjajo kmetom, naj volijo v občinski zastop celjske nemčurje ali pa naj vsaj doma ostanejo na dan volitev, da bodo podkupljeni nemčurji lahko zmagali. Nič ne povejo, kaj nameravajo s celjsko okolico storiti, ako jo v nemčurske roke dobijo. Da hočejo cinkarne, ki plačujejo največ občinskega davka, od občine odtrgati in jih zvezati z mestom, o tem so čisto tihi. Obljubujejo pa, da bodo v mestu par hiš zidali in da bode tak kmet, ki bode nemčurje volil, smel za slabo plačilo voziti opeko in les. Ko smo na zadnjem političnem shodu v Lokrovcu kmetom to neumno obljubo Celjanov povedali, so se začeli celjskim nemčurjem na ves glas smejeti in so rekli, da tako neumnih kmetov je v celjski okolici malo, ki bi na tako obljubo kaj dali. Celjani zastoj priča kujejo, da bodo zaradi take nespametne obljube okoliški kmetje volili v zastop lačne nemčurje, ki bi radi okolici ukradli cinkarne in na stroške slovenskih kmetov luteransko cerkev zidali. Kdo bode pa od nemških Celjanov pričakoval kako milost! Saj je celjska mestna občina sama v velikih dolgovih. Hišne špekulacije Celjanom napravijo, kakor smo že večkrat omenili, več tisoč goldinarjev izgube na leto. In kaj bodo potem Celjani zidali! Niti toliko še nimajo, da bi zidali protestantsko cerkev, katero hočejo imeti prej nego vse drugo. Torej vi, okoliški kmetje, naj pričakujete, da boste od tega obogateli, ako bo ta ali oni smel opeko voziti za krivoversko cerkev? Celjska okoliška občina pa ima nad 1000 volilcev! Koliko jih bo pa prišlo na vrsto, če bi jim Nemci res prepustili vožnjo opeke? In nadalje imajo Celjani svoje nemčurje tudi na Teharjih in tudi vsem onim obljublajo zaslužek, a na tihem si mislijo, da ga itak ne bo dobil nobeden. Torej kmetje, povejte takim sosedom, katere skušajo celjski nemčurji s svojimi zvijačami preslepiti, naj jim prav nič ne verujejo, ker jih Celjani samo hočejo premamiti, da bi dobili občino v roke in jo na korist Celjanov oropali. Če bodo Celjani potrebovali voznike, bodo morali biti veseli, če jih bodo v celjski okolici dobili, ker si jih iz Pruskega ne bodo naročili. Če boste tudi vi — slovensko volili. Ne verujte jim torej nič!

(Rezolucije sprejete na zaupnem shodu pol. društva „Naprej“ v Lokrovcu) dne 22. svečana 1903. I. Občani celjske okolice odločno ugovarjamo zoper nakane celjskih Nemcev, da bi odtrgali naši občini brez našega privoljenja one dele občine, po katerih odtrganju bi občina izgubila znaten del dosedanjih občinskih doklad. Protestiramo zoper nameravano izobčenje državnih cinkarn in zoper popolnoma neopravičeno posezanje v našo slovensko posest zlasti ob prodaji večkrat omenjenega maksimilijanskega cerkvenega zemljišča, ki je del naše slovenske občine. II. Davkoplačevalci občine celjske okolice izražamo svojo nevoljo, da v kljub dolgotrajnim

našim... (Se enkrat Vojnik.) Kamorkoli pridemo, povsod se govori o velikanski nemški lumpariji v Vojniku. Kam pridemo, če res ni sredstva, da se takšne volilne mabinacije preprečijo? V prihodnje lahko dobijo Nemci vsako slovensko občino brez težave v svoje roke. Ni treba nič drugega nego kupiti kak ničvredni močvirni travnik za nekaj goldinarjev, ki se plačajo iz pruskega zaklada, katerega imajo spodnjaštarski nemčurji zmiraj na razpolago. Potem se napravi oklica, naj se oglašijo vsi lopovi, kar jih je po svetu. Izmed števila oglašencev se izberejo najspodobnejši, in na njih imena se prepiše močvirnat travnik. Travnik se razdeli na 100 parcel z enim ali dvema sežnjema površine in vsaka taka parcelica se prepiše v zemljiški knjigi na enega takega sleparja kot lastnika. Vsi ti sleparji smejo pa voliti pri občinskih volitvah in nemški sleparji zmagaajo na tak način lahko v vsaki slovenski občini, če bi tam tudi ne stanoval niti ne en sam Nemec. Kam pridemo na ta način? Ali se smejo javne oblasti izgovarjati a črko postavbe, da sme biti vsakdo občinski volilec, ki je zapisan v zemljiški knjigi kot lastnik bodisi še tako neznatne parcelice? To je tako važna zadeva, da ne smemo molčati, če bi nas tudi stokrat zaplenili in obsodili zaradi tega. V Vojniku so razdelili neko ničvredno zemljišče na mnogo parcelic in jih prepisali v zemljiški knjigi na imena Nemcev, ki žive v Celju, v Konjicah in morebiti celo kje v Gradcu ali na Dunaju. Ti ljudje bodo pa smeli voliti v Vojniku pri občinskih volitvah dne 5. marca t. l. Naj volijo, ako res ni sredstva, to zabraniti. Toda tudi zato ni sredstva, nam zabraniti, da bi ne spravili tega dejanja pred vsa pristojna sodišča. Nihče nam ne more zabraniti, da vložimo ovadbo zaradi volilnega sleparstva zoper vse, ki bi na tak način dobili volilno „pravico“. Kaj pa naši poslanci! Prepričani smo, da bodo do najskrajnejših posledic storili svojo dolžnost.

(Iz Dramelj pri Celju.) Kar se je od nas že več let na merodajnih mestih zahtevalo, je vendar sedaj enkrat rešeno! Tukajšnja c. kr. pošta je dobila ravnokar že toliko zaželjeni dvojezični poštni pečat! Zraven tujega „Trennenberg“ se kaj dobro podaja domače „Dramlje“!

(Naglost c. kr. uradov.) Hranilnica in posojilnica v Gotovljah je prosila za priznanje davčnih in kolkovnih olajšav že meseca oktobra 1902, ker je ta zavod čista Raiffeisenovka. Na rešitev pa je morala čakati štiri mesece, — sam Bog ve, zakaj. — C. kr. finančno deželno ravnateljstvo v Gradcu je zaprosene olajšave sicer pripoznalo, kakor se razvidi iz odloka, že dne 22. decembra 1902 toda c. kr. okrajno finančno ravnateljstvo v Gradcu je potrebovalo cela dva meseca, da je „Hranilnici in posojilnici v Gotovljah“ zadevni odlok dostavilo, in sicer še le 17. t. m. pod številko 2187. Tako polževo reševanje nujnih vlog, katero je povrh tega popolnoma šablonsko, pač ne utrjuje pri prizadetih strankah prepričanja, da so nam uradi naklonjeni ter da funkcionirajo, kakor jim je predpisano.

(Velenjska železnica podpira podružni) Hranilnica in posojilnica v Konjicah je sedaj odločila, da se podpira velenjska železnica in je motiviral odklonitev z mnenjem, da bi trpela dežela, ako bi se železnica poddržala. Pogajanja se bodo še nadaljevala.

(Okrajnim živinozdravnikom) je imenovan za okraj Slovenji Gradec tamošnjemu okr. glavarstvu prideljeni veterinarski asistent g. Korošec.

(Čitalnica v Konjicah) otvori dne 1. marca t. l. svojo gostilno v „Narodnem domu“ v Konjicah in priredi isti dan ob osmi uri zvečer veselico s petjem, poučnimi govori itd. Slovenci iz Konjic in okolice! Po enoletnem boju je dosegla konjiška čitalnica pravico izvrševati gostilniško obrt in bo isto prihodnjo nedeljo začela. Čitalnica je ustanovila s tem korakom Slovencev iz Konjic in okolice zbirališče, kjer se bodo razvedrevali po trudopolnem delu, kjer se pa bodo tudi počivali in bodrili za narodno delo. Upati je, da bodo vsi Slovenci iz Konjic in okolice z veseljem pozdravili otvoritev slovenske gostilniške obrti v Konjicah in dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, podpirati to slovensko obrt. Vaak Slovenec iz Konjic in okolice, kateri ve ceniti veliko važnost ustanovitve ognjišča, okrog katerega se bodo zbirali brez razlike stanu vsi Slovenci konjiškega okraja, naj prihite prihodnjo nedeljo v „Narodni dom“ v Konjice, kjer je za zabavo in dobro postrežbo najbolje preskrbljeno.

(Hranilnica in posojilnica v Rogatcu) katera se je ustanovila po prizadevanju „Zveze slovenskih posojilnic“ 5. t. m. je pri c. kr. okrajnem kot trgovinskem sodišču v Celju že registrovana in sicer s sklepom od 17. svečana 1903 Firm. 34/3. Gen. I. 290. Ta prepotrebni denarni zavod bode začel torej lahko v kratkem razvijati svoje plodonosno delovanje. Čudna pa je praksa naših uradov, kako rešujejo take prošnje. Za Kozje, kjer se je ustanovil enak zavod le en dan pozneje in se je prošnja za registriranje le en dan pozneje vložila, dotična rešitev še ni izvršena in leži akt — ne vemo čemu — baje pri namestništvu. Upamo, da začne valiti temu tudi v Kozjem prav kmalu poslovati prepotrebna posojilnica.

(Sevniško-brežiško učiteljsko društvo) bo zborovalo dne 8. marca t. l. ob 10 uri dopoldne v šoli na Vidmu po sledečem sporedu: 1. Za pisnik. 2. Društvene zadeve. 3. Iz šolske prakse. 4. Nekaj misli o nadaljni izobrazbi učiteljevi (por. g. Knapič). 5. Želje in nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Uboj po plesni veselici) Na plesni veselici pri gostilničarju Rojko v Poberšu pri Mariboru je zabodel ključavničar Bregant mladega ključavničarja Leskovarja. Bregant je z nekim bajonetom zabodel Leskovarja naravnost v srce, da je bil Leskovar takoj mrtev. Vzrok prepira je bila ljubosumnost. Bregant in Leskovar sta se zagledala v isto dekle in starega Breganta je jezilo, da ima mladi Leskovar prednost.

(Roparski morilec Weidinger prijel) Svoj čas smo poročali o umoru hčere umrlega Hvaliča v Ivanjskem vrhu v Slov. goricah. Kmetje so Weidingerja 21. t. m. zalotili pri vplomu, zvezali ga in izročili žandarmeriji pri Sv. Trojici v Slov. goricah, ki ga je izročila okrajnemu sodišču v Št. Lenartu, ki ga je odposlalo okrožnemu sodišču v Maribor. Sedaj ga bo končno le zadela zaslužena kazen.

(Poučno predavanje) Dne 4. marca t. l. bode potovalni učitelj g. M. Jelovšek predaval in poučeval pri Mali Nedelji v zadrugi hiši ob 8. uri zjutraj. K pouku so vsi vljudno vabljeni, posebej pa udje zadruga, da se tega pouka vsak udeleži prav zanesljivo.

(Umrli je) na Dunaju znani komponist, Hugo Wolf, rodod iz Slovenjega Grada. Wolf je bil rodod Slovenec, mati njegova je znala le slabo nemški, in se je šele pozneje priznaval za Nemca.

Druge slovenske novice.

(V Ljubljani je umrl) tudi nam štajarskim Slovencev znani Rok Drofenik. Pokojnik je bil svoj čas voditelj socijalnih demokratov, pa je prišel v navskrižje s svojimi somišljeniki in zato formalno izstopil iz soc. demokratične stranke. Izdal je nekaj brošuric soc. demokratičnih tendenc.

Bitje je ricerndesptudipenakojupizstopu, iz soc. demokratične stranke, sedaj integraprepričanja, ali ljubljenoj materini jezik vstaja, vendar z veseljem govoriko vsakem kulturnem napredku Slovencev. N. v m. p. l. — Obesil se je v Ljubljani krojaški mojster Fran Železnikar. Bil je mož čudnih nazorov. Svoj čas je bil obtožen radi anarhizma in celovsko nadsodišče mu je prisodilo 8 let ječe. Ko se je vrnil iz ječe v Ljubljano, je stopil v soc. demokratične vrste. Poznalo se mu je, da duševno ni normalen, kar je tudi pokazal njegov žalostni konec. Star je bil 60 let. R. t. p. l.

(Aretiliran je bil v Ljubljani) pečarski pomočnik Fran Cerar, ki je prišel iz Solnograškega, ker je došla proti njemu ovadba radi goljufije. Sedaj se je izkazalo, da je bil Cerar nedolžen in da je le v Solnogradu priložil zausno nekemu Nemcu, ki mu je dejal „Sakrainer“. Dotični Nemec se je hotel s svojo ovadbo maščevati nad Cerarjem.

(Izid prvga tečaja) na novomeški gimnaziji je res klavrn. Statistika je pokazala, da je debelo od 239 dijakov, ki so na zavodu. 73 drugi, oziroma tretji red. To je skoraj tretjina vseh dijakov. Kaj je neki vzrok temu slabemu napredku novomeškega dijaštva?

(Nemška fakinaža pri delu) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Globasnici na Koroškem je priredila veselico, katere se je v vsakem oziru kar najbolje obnesla. Seveda je bila ta prireditev Nemcem trn v peti. Radi bi bili zadržali tega in onega, da ne bi se udeležil veselice. Poskusili so svoje srečo in to tako neumno, da se jim je morala zadnja krava smejati. V nedeljo zjutraj so bili po Globasnici pribiti lepaki, ki naj bi osmešili prireditev Cirila in Metodove podružnice. Pisani so res v imenitni nemščini, z ono sirovo nesramnostjo, kakor smo je navajeni pri ljudeh te vrste. Seveda so se s tem osramotili same sebe, ne pa naše šolske družbe in vsak razsodni človek se bo z zanimanjem obrnil stran od take pobalske klike. Le tako naprej in kmalu boste sami očistili naše obzore.

(Umrli je) v Gorici g. Ivan Reja, odločen narodnjak, zvest v borbi za Slovenstvo v Gorici in veren podpiratelj narodnih društev. Pri pogrebu v nedeljo je spremljale krato nebroj narodne občinstva, narodna društva, med njimi delavsko in podporno društvo z zastavo in vencem s slovenskimi trakovi. Ob tej priliki se je pokazalo, kdo je pravzaprav hujskač v narodnem boju v Gorici. Tržaški „Piccolo“ se zgraža nad slovensko zastavo in slovenskimi trakovi in končno pristavlja čudeč se, da se ni nič zgodilo. Seveda se ni nič zgodilo, ker goriškemu laškemu občinstvu ni za boj s Slovenci, od katerih žive, ampak za mirno skupno življenje. Hujskači so le v vrstah „Piccolovih“ dopisunov. Razmere so se v Gorici v zadnjem času toliko izpremenile, da je „città italiana“ samo še pojav vodenih možganov v glavah nekoličine privandranh Italijančkov. Gorica bo skoraj slovenska.

(Bratu odsekal roko) V Hrušici pri Podgradu v Istri je odsekal šestletni sin posestnika Antona Ceka svojemu 17 mesečnemu bratu Franceku roko s sekuro. Sekal je drva, in ravno ko je hotel presekati palico, poseže mali Francek po njo, in po ročici je bilo. Sekira ga je zadela čez dlan. Od prstov mu je ostal samo palec, drugi del roke je popolnoma odsekan.

Društveno gibanje.

(„Slov. obrtno in trgov. društvo v Celju“) vabi vse svoje ude in prijatelje društva na letni občni zbor, ki se vrši v prostorih „Delavskega podp. društva“ v soboto, dne 28. t. m. Spored: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Volitev gospodarskega sveta 5 udov. 3. Razgovor o udeležitvi Slovencev na svetovni razstavi v Petrogradu. 4. Nasveti o prihodnjem delovanju v prosep slovenskih obrtnikov in trgovcev.

(„Lastni dom“) registrovana delavska stavbna zadruga z omejeno zavezo v Celju, sklicuje s tem izvanredni občni zbor na soboto, dne 7. marca 1903 ob 6. uri zvečer v čitalnično sejno dvorano. Na dnevnem redu je sprememba pravil in slučajnosti. K obilni udeležbi vljudno vabi p. n. zadrugnike. načelstvo.

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) ima svoje mesečno zborovanje dne 5. sušca t. l. ob pol 11. uri dopoldne v okoliški šoli ptujski po sledečem sporedu: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Društvene zadeve. 4. Ponek o geometrijskem oblikoslovju s posebnim ozirom na pravila, po katerih se izračunajo površine ploskev in telesnine raznih geometrijskih teles. (Predava g. M. Heric). 5. Slučajnosti. K prav mnogobrojni udeležbi vabi vlnudno Fr. Šorn, t. č. predsednik.

(Na Planici pri Framu) se bode ustanovilo kmetско brašno društvo. Ustanovni shod bo v nedeljo, dne 1. sušca t. l. ob treh popoldne v šoli na Planici. K temu shodu vabi vse prijatelje novega bralnega društva najvljudneje pripravljalni odbor.

(Društvo „Zvezda“ na Dunaju) bode imelo v nedeljo, dne 1. marca 1903 svoj zabavni večer v dvorani „Wiener Ressource“, I. Reichsstrasse 3. Iz posebne prijaznosti sodelujejo blag. gospa Pirčeva, gđc. Ivanka Pirčeva, koncertna pevka gđc. Ida Schöntag in pevski zbor pod vodstvom g. Vinko Krušca. — Začetek ob šestih zvečer. Prijatelji društva dobrodošli.

Dopisi.

Iz Trbovelj. Veselica, katero je priredilo dne 8. t. m. prostovoljno gasilno društvo v Trbovljah, je dosegla lep moralen uspeh in je dokaz, da je ravno gasilno društvo steber, ob kateri naj bi se trboveljsko družabno življenje naslajalo, in da se da tudi v Trbovljah kaj napraviti — če se hoče.

Obširni prostori Volavškove gostilne, kjer se je vršila veselica, so bili že mnogo pred pričetkom nabito polni občinstva iz vseh slojev. Med drugimi odličnjaki smo opazili trboveljskega rojaka dr. A. Tschamerja iz Gradca, duh. svet. P. Erjavca, gen. nadz. trb. premog. družbe M. Terpotitza itd. Posebno mili gostje so nam bili člani bratskih društev iz Dola in Hrastnika. Videli smo pa tudi marsikatero domačino lesketati v nerazumljivi odsotnosti.

Prva točka sporeda je bila R. Murnikova enodejanka: „Bucek v strahu“. V celoti so jo diletantje-domačini prav dobro pogodili. Seveda smo videli g. Bucka in njegovo soprogo bolj v trboveljski kakor ljubljanski obleki. A ravno to je pri našem občinstvu pomoglo še k lepšemu uspehu. Reči se mora, da sta Bucek (g. Ličar) in gospa Buca (gđc. J. Pustova) izvrstno igrala, in je le želeli, da bi ju še večkrat videli na diletantskih deskah. Prava ljubljanska sra, ca je pa bil „baraba“ (g. Fr. Dolničar). Občinstvo kar ni prišlo iz smeha, kadar je začel izstresavati Murnikove in svoje dovtype. Povoljna sta bila tudi predstavljalca Pinčiča in Marinška; opomniti bi le bilo, da se je premalo glasno govorilo in da sta se posebno gg. Pinčič in Marinšek premalo držala teksta ter preveč ektemporirala.

Mnogo zabave je nudila tudi druga točka: šaljiva loterija. V pravo občutje nas je pa pri vedla prosta zabava in ples. V stranskih prostorih se je razvil pristno trboveljsko veseljaštvo in trb. humon, v salonu so se pa sukale dražestne plesalke z neumornimi plesalci. Zabavo je povpeševala šaljiva pošta; imeli smo tudi oddelek neapolitanske godbe v originalnih južnoitalskih kostumih. Pred vsem je pa treba omeniti vrlo ljubljansko društveno godbo, ki nam je docela nadomeščala vojaško, katere radi nepričakovanih ovir ni bilo dobiti. Priporočati jo je vsem društvom, katera hočejo imeti boljšo godbo in radi tega naročajo drago vojaško iz Zagreba in Ljubljane. Na eni strani ni društvena godba slabša od vojaške, pač pa ceneja, na drugi se je držati gesla: „Svoji k svojim!“

Gasilnemu društvu bodi ta vrio uspela veselica v spodbudo, da postane tradicionalna veselica gasilnega društva v predpustni, kakor naj bi bila veselica podružnic družbe sv. Cirila in Metoda po letu! Na pomoč!

Iz Cirkovec. Kaj ne, gospod urednik, od Cirkovljanov že dolgo niste nič posebnega slišali. Zdi se vam bržkone, da sp. letošnje hudo zimo trdno zimsko spanje. — Saj ni čuda — kdo bi se v tako hudem mrazu ne stiskal v kot za peč? A priroda izpreminja sčasoma svoje lice; mesec svečan je nekoliko ukrotil jezni stankavi obraz

krute Morane. Zato so se tudi Cirkovčani zdrmili, zapuščajoč svoje brloge. Zbrali so se, da se posvetujejo, kako bi si napravili krajevnim razmeram primerno veselico.

Zbor vrlega gasilnega društva je torej v gostilni obče spoštovanega in priljubljenega župana gospoda Antona Goljata priredil šaljivo igro „Pravica se je izkazala“ in ples.

Od vseh vetrov cirkovške okolice je prijadralo mnogo gostov, ki so napolnili ne prevečliko sobano, da so v tesni gužji radovedni poslušalci kar drug drugega vzdigali od tal. Po šaljivi igri, izvajajoči mnogo smeha od zbrana natlačenega občinstva, se je pa pri veseli godbi vrtelo gibčne krdele plesalcev. Mladi in stari so se zabavali vsak po svoje. Hitro so minevale ure, da je nevede prisvetilo jutranje solnce na plesalce. Še le pri belem dnevu so oddrli daljni gostje na svoj dom, rekč: „Zopet enkrat je bilo veselo v Cirkovcih!“

Požarno društvo se prav toplo zahvaljuje gospodu županu za izvrstno postrežbo. Izreka pa tudi najiskrenejšo zahvalo vsem došlim gostom iz Št. Janža, Ptujске gore, Sv. Lovrenca, Majšberga in Makolj; saj so vsi mnogo pripomogli, da se je veselica obnesla v popolno zadovoljnost vseh udeležencev.

Končno se gasilno društvo tudi v prihodnje priporoča vsem došlim gostom, da se polnoštevilno udeležijo veselega večera, katerega hoče kmalu zopet pripraviti ob ugodni priliki. Na veselo zopetno svidenje!

Politični pregled.

(Izprememba v ministristvu.) Praška „Bohem“ in dunajska „Neue freie Presse“ sta iznenadile svet z vestjo, da se nameravajo v ministristvu izpremembe, ki naj bi zagotovile Nemcem sedež v ministristvu. Novi nemški „Landmann Minister“ naj bi bil dosednji predsednik nemške ljudske stranke, poslanec dr. pl. Der schatta. Tako bi po desetletnem prestanku došli Nemci zopet svojega zastopnika v sedanjem „nenemškem“ ministristvu. Pa tudi listnica češkega ministra naj bi prišla v druge roke. Dr. Rezek menda odstopi in na njegovo mesto menda pride mladočeški poslanec dr. Kramar. Seveda že sedaj rohne nemški listi proti vstopu odločnega Čeha Kramara v ministristvo, ker bi jim menda delal preveliko zgago, in bi Körberjevo ministristvo v resnici dobilo po njegovem vstopu malo drugačen značaj. Seveda je pa še cela stvar jako dvomljiva, ako ne celo pustna šala dunajskih Židov okrog „Neue freie Presse“.

(Glasovanje o brambni predlogi) je vzbudilo v slovenskih listih kaj različna razmotrivanja. Marsikdo se čudi, da „Jugoslovanska zveza“ ni tako odločno nastopila, kakor sta nastopila njena zastopnika dr. Ploj in Pogačnik v odseku, ko sta glasovala proti predlogi, kjer se njuni predlogi niso nikakor vpoštevali. „Jugoslovanska zveza“ se je odtegnila glasovanju vsled klubovega sklepa. Natančnejšega, verodostojnega poročila o tem sklepu nimamo in tudi za sedaj ne moremo svojim bralcem podati prave slike o tem sklepu, pač pa upamo, da nam kateri izmed naših poslancev poda natančno poročilo. Reški „Novi List“ zavrača krivdo na predsednika „Jugoslovanske zveze“, češ, da je za hrptom drugih poslancev barantal s Körberjem in mu ponujal glasove „Jugoslovanske zveze“, ako bi se odločil za razpust kranjskega deželnege zbora, Körber pa da je odklonil to ponudbo. Ne vemo, koliko ja na tem resnice in zato samo pričakujemo verodostojnega poročila.

(V ogrskem državnem zboru) je še vedno brambena predloga na dnevnem redu. Opozicija se bori z vsemi mogočimi sredstvi proti sprejetju predloge in njen govornik Barabas je rekel v zadnji seji, da je večina ljudstva proti predlogi in da bo kmalu vlada stala pred alternativno, da umakne predlogo, ali pa razpusti državni zbor. Za slučaj pa, da bi bil boj opozicije brez uspešen, bi opozicija izvela na dan vprašanje, ali se da sploh združiti avstrijska cesarska krona z ogrsko kraljevsko, kar bi gotovo povzročilo hude vibarje v zbornici. Ker zbornica še ni došla brambene predloge, je ministristvo odložilo

asentiranje rekrutov, ki bi se bilo moralo začeti 1. marca, na nedoločen čas.

(Bukovinski deželni predsednik odstopil.) Deželni predsednik bukovinski, baron Bourgnignon, je odstopil. Na njegovo mesto pride dvorni svetnik princ Hohenlohe.

(Trgovinska pogodba z Italijo.) V torek je bila na Dunaju konferenca, katere so se udeležili minister zunanjih zadev grof Goluchovski, ministrski predsednik dr. pl. Körber, finančni minister Böhm-Bawerk, trgovski minister baron Call in referentje raznih ministrstev. Razpravljalo se je o trgovinski pogodbi z Italijo.

(Macedonija.) Razmere v Macedoniji so vedno slabše. Po vseh krščanskih vaseh hodijo vojaki in žandarmi ter zahtevajo, da kristjani prisegajo zvestobo sultanu. Kdor se ustavi, je tepen ali pa umorjen. Drugi stikajo za orožjem po hišah. Tretji pa zopet zahtevajo od krščanskih veljakov, da privedejo upornike iz hribov pred turška oblastva. Seveda je to nemogoče, ali vse to so le sredstva, da krščanske veljake zapro in mučijo do smrti. Nalože jim kamenja na vrat in jih prisilijo stati na eni nogi in potem jih pretepajo s šibami. Ženam in dekletam devajo razbeljene posode na glavo, da bi jih tako prisilili povedati, kje so njih možje, očetje in bratje. Davke že pobirajo za prihodnje leto, in kdor ne more plačati, mu vzamejo vse, kar se da odnesti, in potem ga mučijo do smrti. — Sultan je sprejel od Avstrije in Rusije predlagane reforme, v katerih pa ni zahteve, da se razorože Arnavti. Ali kaj to pomaga ubogim Macedoncem, ako si ne pomagajo sami, kajti reforme bodo ostale le na papirju, dokler ne posežejo države z orožjem vmes.

(Razpust zadrake „Unione“ v italijanski zbornici.) V italijanski zbornici je interpeliral poslanec Monte-Guarnieri zaradi razpusta irredentovskega društva „Unione“ v avstrijski Dalmaciji. Italijanski političarji pač porabijo vsako priliko, da pokažejo svojo ljubezen napram avstrijskim „neodrešenim zatirancem“ in svoje sovražstvo proti vsemu, kar ne trobi v italijanski rog. Toda enkrat ao se močje le opekli, kajti državni tajnik Baccelli je odgovoril interpellantu, da je imela avstrijska vlada popolnoma prav, ker je društvo „prekoračilo svoj delokrog“.

(Volitve za nemški državni zbor) se bodo najbrž vršile v začetku meseca junija. Sedanji državni zbor je s svojim delo tako zaostal, da bo do volitev prav težko obdelal vse. Da, celo državnega proračuna menda ne bo mogel rešiti o pravem času, do 1. aprila, ker so seje tako slabo obiskane, da zadnji teden ni bila niti ena sklepna. Po Veliki noči bo pa še slabše, ker bo večina poslancev po svojih opravih zadržana doma pri delu. Kakor je znano, poslanci nemškega državnega zbora ne dobivajo diet.

(Venezuelska vlada) se je pač pogodila po posredovanju severnoameriških Zedinjenih držav z evropskimi velevladmi, ni pa še uredila razmer doma, kajti še vedno se bojujejo vladine čete z vstaši. Pred kratkim je bila bitka med četami vstaškega generala Vidala in generalom Bolivarjem, v kateri je bil Vidal z drugimi vstaškimi generali ranjen, general Alonzo pa ubit. Morda se sedaj posreči vladi, da zagotovi deželi tako potrebni mir.

Zahvala.

Za dokaze tolažečega sočutja ob boleznih in smrti nepozabne predrage

Amalije Turnšek roj. Cukala

izražamo najiskrenejšo zahvalo. Posebno zahvaljujemo čast. duhovščino samostana M. Nazaret in druge gg. župnike in kaplane, gospe uradnike in učitelje ter mnogobrojne udeležnike pogreba, kakor tudi gg. pevce za prekrasno petje doma, v cerkvi in na grobu. Dalje presrečna zahvala darovalcem mnogih krasnih vencev in šolski mladini za spremstvo k zadnjemu počitku. Slednjč se zahvaljujemo še za mnogobrojna od vseh strani nam došla pismena čustvena sožalja.

MARIJA NAZARET, 20. svečana 1903.

(82)

Zaluječi ostali.

Bilanca

«Hranilnega in posojilnega društva (posojilnice) v Ptuj», registrirane zadruge z neomejeno zavezo
za **XIX. poslovno leto 1902.**

Aktiva (Imetje)		K	v	Pasiva (Dolgovi)		K	v
1	Račun pisarniškega inventarja: Stanje vrednosti inventarja dne 31. decembra 1902.	115	93	1	Račun deležev: Stanje glavnih deležev dne 31. decembra 1902. K 4.200—		
2	» posojil: Stanje dne 31. decembra 1902.	1.681.983	24		Stanje opravičnih deležev dne 31. decembra 1902.	85.175-60	89.375 60
3	» naloženega denarja pri raznih denarnih zavodih: Stanje dne 31. decembra 1902.	235.930	95	2	» hranilnih vlog: Stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred dne 31. decembra 1902	1.953.231	45
4	» vrednostnih listin: Stanje dne 31. decembra 1902.	128.830	—	3	» obresti: Za leto 1903 predplačane obresti od posojil K 14.616-94		
5	» obresti vrednostnih listin: Stanje nevzdignjenih obresti dne 31. decembra 1902.	2.937	50		Stanje nevzdignjenih obresti glavnih deležev dne 31. decembra 1902.	351-74	14.968 68
6	» obresti od posojil: Stanje zaostalih obresti dne 31. dec. 1902	18.258	22	4	» splošnega rezervnega zaklada: Stanje dne 31. decembra 1902.	31.426	70
7	» nerabljenih knjižic: Stanje dne 31. decembra 1902.	120	68	5	» posebnega rezervnega zaklada za slučajne izgube: Stanje dne 31. decembra 1902.	181.824	29
8	» splošnega rezervnega zaklada: Stanje splošnega rezervnega zaklada naloženega na hranilno knjižico št. 9981 dne 31. decembra 1902.	31.140	70	6	» pokojninskega zaklada za uradnike: Stanje dne 31. decembra 1902.	18.681	84
9	» hiš: I. Hiša vl. št. 346 d. o. Ptuj: Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902. K 90.382-48 Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. dec. 1902. 891-40	91.273	88	7	» izgube in dobička: Čisti dobiček leta 1902.	13.377	79
	II. Hiša vl. št. 52 d. o. Ptuj: Stanje vrednosti hiše dne 31. decembra 1902. K 12.239-93 Stanje vrednosti inventarja v tej hiši dne 31. dec. 1902. 154-56	12.394	49				
	III. Hiša vl. št. 115 d. o. Ptuj: Stanje vrednosti polovice hiše dne 31. decembra 1902.	31.680	—				
	IV. Hiša vl. št. 253 d. o. Ptuj: Stanje vrednosti hiše dne 31. dec. 1902.	15.000	—				
10	» blagajne: Gotovina dne 31. decembra 1902.	53.220	76				
		2.302.886	35			2.302.886	35

(63) 2-2

V Ptuj, dne 31. decembra 1902.

Ravnateljstvo.

Posestvo naprodaj.

Posestvo na Ponikvi ob južni železnici, ležeče tik velike ceste, ki meri 30 oratov, obsegajoče hišo, hlev, gospodarsko poslopje, mlin, vinograd, njive, travnike in hosto, kar je vse v jako dobrem stanu, je za nizko ceno gl. 3.700 takoj za prodati.

— Vse natančneje pri lastniku **S. Kuketzu** v Žalcu. (80) 2-2

Prodajam svoje posestvo.

Zemljišče meri 47 johov. Gospodarsko poslopje v Podgorju, 10 minut od okrajne ceste, ki vodi iz Sevnice na Planino. K zemljišču pripada lep, dorasel gozd. Kupna cena je 6000 K.

Ponudbe naj se pošiljajo posestniku **Franco Oblaku** v Podgorju pri Sevnici. (56) 2-2

Prebolski rudnik v Zabukovici.

Tvrška **STOCKER, HOFFMANN & Comp.**

(51) 5-4 prodaja
debeli premog (Stück) per met. stot. K 1-60
srednji premog (Mittel) „ „ „ „ „ 1-40
tako pri rudniku. Premog je vsak čas za dobiti.

Stara, sloveča gostilna

v najboljšem obratovanju, v večjem trgu v Savinski dolini se odda pod ugodnimi pogoji pošteti, slovenskega in nemškega jezika zmožni družini v nadomestovanje oziroma na račun.

Natančnejši podatki se poizvedo pri upravitelstvu tega lista. (61) 3-3

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite žele. . . ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Vožne karte in tovarni listi v AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Občesloveče Mauthner-jevo seme

vsake vrste, kakor tudi rdečo in rumeno peso, korenje, deteljo, lucerno in štajarsko deteljo, vse zajamčeno pristno in najboljše vrste

(67) priporoča 3-2

KARL CIMPERŠEK

trgovina z mešanim blagom

Laški trg, Štajarsko.

Posestvo

obstoječe iz zidane hiše z večimi sobami, dalje hlevom

in nekaj njive, pri hiši lepe brajda, vse v najboljšem stanju, ležeče v Gornji Hradnji, štev. 35, okolica celjska, v bližini opekarske tovarne, pripravno za obrtnike, se ceno zaradi odpotovanja proda. Ponudbe naj se pošiljajo **Ani Gračnar**, (68) 2-2 posestnici tam.

najem se da mesnica

in ena soba za stanovanje

sredi trga, hiš. štev. 41. — Pogoje pove lastnik **Ivan Leskošek** v Rajhenburgu.

Ženska

srednje starosti, ki zna vsa poljska dela, želi vstopiti v krščansko hišo kot kuharica, hišna ali oskrbnica. Na veliko plačo ne gleda. — Naslov pove upravništvo (66) 3-2 „Domovine“.

Učenca

spodobnega za trgovino mešanega blaga sprejme **J RAZBORŠEK** v Šmartnem pri Litiji na Kranjskem.

(54) 4-4

Naprodaj

je srednje kmetijsko posestvo, pol ure od Celja. Redita se na posestvu lahko vsaj dve kravi. — Pogoji ugodni. — Natančneje pove dr. Vladimir Pegan v pisarni dr. Josipa Vrečko v Celju.

Trgovski pomočnik

star 19 let, izučen v trgovini mešanega blaga, želi premeniti službo

kje v kakem trgu ob železnici na Spodnjem Štajarskem ali na Kranjskem. Vstopi tudi na deželi blizu železnice. Ponudbe naj se blagovole pošlji pod naslovom „Takoj, št. 19“ upravništvu „Domovine“ v Celju.

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje, z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, **brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico,** svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, **hidravlične stiskalnice za vino,** stiskalnice za vino in ovočje s diferencialnim pritiskom, **stroje za drobljenje stiskalnice,** **čisto nove mlinske za grozdje,** nove priprave proti peronospori in za žveplanje, **sesalke za vino, cevi za vino,** **zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialni ete** po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

* Ceniki zastoj in franko. *

(19) 16-4

* Dopisuje se v vseh jezikih. *

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi **Antirheumin-mazilo.** Cena steklenici s točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje glid. 1-20.

Vse želočne

bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želočnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena skupaj s poštino, ako se denar naprej pošlje 1 glid. 40 kr. Ako je kašel zastarel, se je treba dalje zdraviti

živiljski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsesmoško notranje in zunanje bolezni.

Pomada

iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku s pridejanim milom s poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 glid 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar naprej pošlje

FRANA RIEDL-a

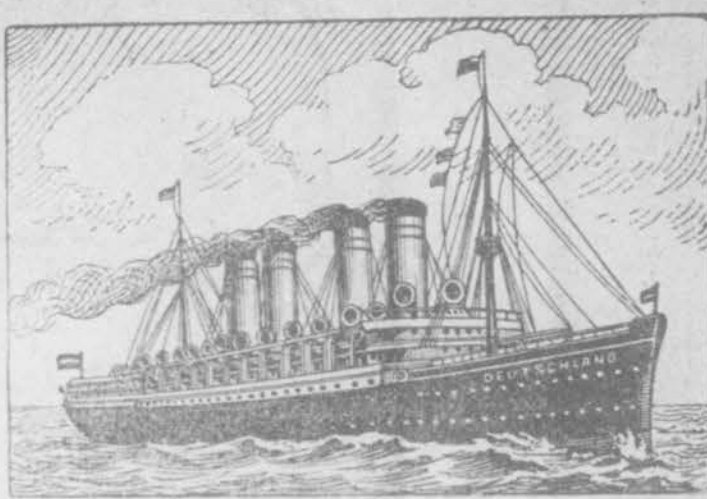
„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicarin.

Mast proti ozeblinam in vsakovrtnim ranam. Z njeno rabo izgine srbečica v 24 urah, aše z nadaljnjo uporabo izgine ozeblina. Rane se brzo celijo z rabo te masti. Cena lončku z navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 60 kr.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Največje, najhitrejše

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

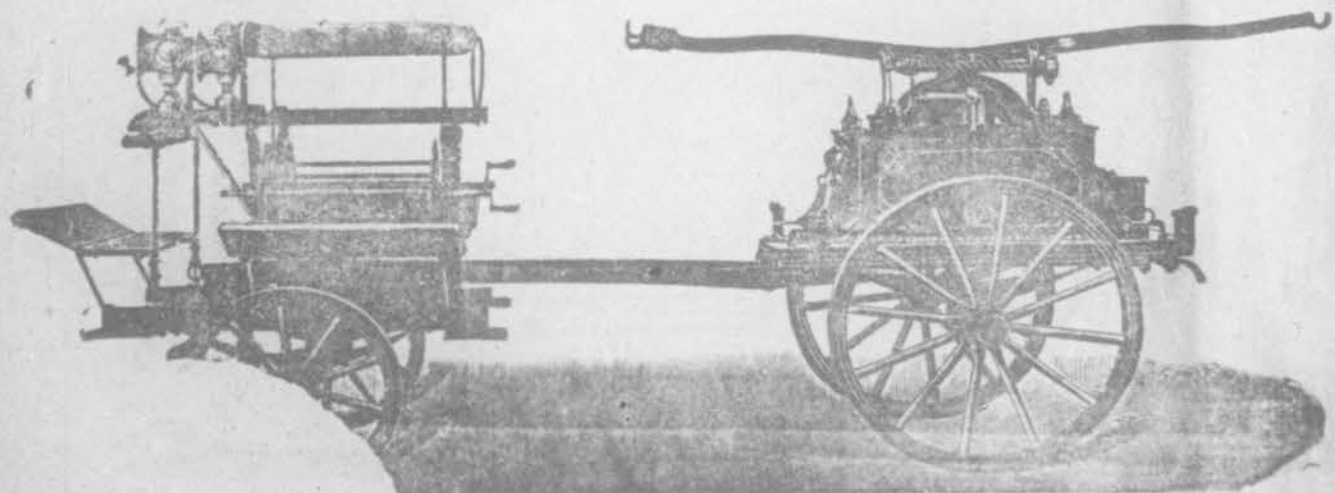
(233) 67

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

↓ Ljubljani, Marijin trg štev. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

(645) 50-32

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tkalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzavanju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijsko orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.

Zahvala in priporočilo!

Vsem p. n. častitim gostom se zahvaljujem za dosedanje naklonjenost in se obenem usojam naznaniti, da prevzamem s 1. sušcem, t. j. v nedeljo,

gostilno „pri lastovki“ v Gaberjih.

Izvrstna vina, postrežba točna.
Se najtopleje priporočam (81) 1

FRAN LAJOVIC
gostilničar v „Narodnem domu“.

Učenca

iz poštene rodbine, kateri ima veselje do urarske obrti, sprejme v uk **Rafael Salmič v Celju.**

Prodajalko

popolnoma izurjeno v trgovini mešanega blaga sprejme trgovina **J. Meke v Hrastniku.**

Vabilo
na

občni zbor

„Posojilnice v Vojniku“

ki se vrši

v nedeljo, 8. sušca t. l., ob 4. uri popoldne v posojilnični pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Sklep o razdelitvi čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Predlogi.

K obilni udeležbi vljudo vabi odbor.

Prodajam gostilno

z dobrim prometom, prodajo žganja in tobaka, zraven spadajoče zemljišče, vinograd, njve in novo gospodarsko poslopje, vse v najboljšem stanu.

JOŽEF SEVČNIKAR, R. čica na Paki.
(86) 2-1

Posojilnica za slovenjegraški okraj
v Št. Ilju pod Turjakom

ima svoj

REDNI OBČNI ZBOR

v nedeljo, 1. marca ob 3. uri popoldne
v posojilniškem prostoru.

Na dnevnem redu je pregled računa ter določitev nagrad. — K obilni udeležbi vabi

(84) NAČELSTVO.

Ženitna ponudba.

Vdovec, v najlepši moški dobi, značajan in zvest, ki ima 3000 K gotovine in za 800 K pohištva, želi si žensko pomoč, naj bo gospodična ali vdova, katera ima tudi nekaj premoženja ali posestva s krčmarskim obrtom ali pa drugo trgovino. Imeti mora veselje do gostilne ali druge trgovine, ali pa do samostojnega obrta, znati malo kuhati ali prodajati.

Resne ponudbe s sliko naj se pošiljajo pod „Srečno došir“ na upravništev „Domovine“ v Celju. (74)

Tovarna za opeko in peči F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

● zarezane strešne opeke (Strangfalz-Dachziegel) ●

rdeče in črne in

glinastih peči

v raznih barvah in velikostih.

Na željo pošljemo drage volje vzorce in nastavimo najnižje cene. — Solidna, dobra in točna postrežba. (76) 5-1

Trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja na debelo in drobno

Dragotin Hribar-ja v Celju.

Velika izbira vsakovrstnih albumov za slike, poezije in razglednice, glasbenih instrumentov, razglednic s slikami, molitvenikov, trgovskih knjig, gosli, citre, kitare, tamburice itd.

Svilnati papir v vseh barvah, barvani papir na eno ali obe strani, zlati in srebrni papir, zlata pena, podobice za jaslice, perje za cvetlice, cvetje in žica za cvetlice, barva in mah.

Lastna zaloga šolskih zvezkov.

Temni lak za šolske table.

Štampilje in vignjete za urade, društva, trgovce in privatnike.

Glavna zaloga cigaretnih papirčkov v korist družbe sv. Cirila in Metoda za Spodnje Štajarsko.

— Točna in solidna postrežba. —

Vsaki gospodinji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

